

 MIJN MAGAZINES LEZEN

weekend **FOCUS**

knack

Wereld

Mass shooting in Michigan: 'Voor sommige studenten is dit al de tweede keer. Wat zeg je tegen hen?'

Wake voor de slachtoffers van de schietpartij op Michigan State University © Reuters

Deel dit
artikel:

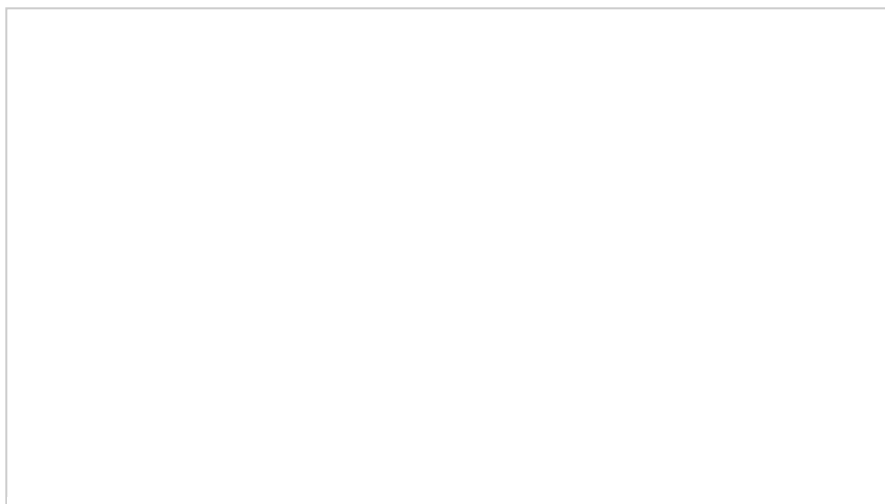

Trui Moerkerke

17-02-2023, 09:24 Bijgewerkt op: 18-02-2023, 09:09

Op 13 februari werden 3 studenten gedood en 5 zwaargewond bij een mass shooting op de campus van Michigan State University. Trui Moerkerke, ex-hoofdredacteur van Knack Weekend en inwoner van Michigan, doet haar verhaal.

Vier jaar geleden schreef ik voor *Knack* een stuk naar aanleiding van de twintigste verjaardag van de schietpartij in de Columbine High School in Littleton, Colorado. Ik sprak toen met een van de overlevers, met *profilers*, met een psychiater en met de verantwoordelijke voor de veiligheid van de publieke scholen in Ann Arbor, de stad in Michigan waar wij wonen. In al die gesprekken werd duidelijk hoe verreikend de gevolgen van zo'n *mass shooting* zijn.

Ik praatte ook met scholieren van hier, onder meer met N., een goede vriendin van onze dochter, die op haar vijftiende paniekaanvallen had en niet meer naar school durfde. Je hoeft daarvoor niet eens zelf een schietpartij mee te maken. Parkland (Florida) stond toen maanden voorop in het nieuws, met 17 doden in de

plaatselijke middelbare school. En overal in de VS worden regelmatig *school shooter drills* gehouden. N. kreeg van haar pa een kogelvrije rugzak en vond een kleinere school waar ze zich veiliger voelde.

A R I SEMEN

ADVERTISEMENT

N. kreeg van haar pa een kogelvrije rugzak en vond een kleinere school, waar ze zich veiliger voelde.

Op maandag 13 februari duik ik na het avondeten nog even achter mijn computer. De lessen voorbereiden voor dinsdag – ik geef deeltijds Nederlands bij Dutch Studies aan de University of Michigan (UofM). Rond halfacht roept mijn dochter. ‘Actieve schutter op MSU!’ Dat is Michigan State University, een bekende universiteit in East Lansing, op nauwelijks een uur van Ann Arbor. Al na tien minuten krijgen de 50.000 studenten een bericht met de bekende waarschuwing: *run, hide, fight*.

Onze beide kinderen hebben goede vrienden daar, en we volgen in angstige spanning de politiescanner, waar je de radio-communicatie van de universiteitspolitie, de lokale sheriff en tientallen in allerijl toegesnelde omliggende politiekorpsen live kunt volgen. Je hoort ze kamer na kamer van een studentenhuus doorzoeken en beveiligen, je hoort de verwarring wanneer er van elders schoten gerapporteerd worden, je hoort back-up vragen.

Urenlang wordt de schutter niet gevonden. Ondertussen zien de kinderen, en hun vrienden die vastzitten op de MSU-campus, op sociale media het ene wilde verhaal na het andere: er zijn drie schutters, er zijn bommen ontploft, er worden steeds meer doden gemeld. Dat soort tweets wordt afgewisseld met boze oproepen voor onmiddellijke actie tegen wapenbezit. Waarop wapenliefhebbers claimen dat gewapende studenten de beste oplossing zijn voor zo'n situatie. *Business as usual*, helaas.

Wapenliefhebbers tweeten dat dat gewapende studenten de beste oplossing zijn voor zo'n situatie. Business as usual.

Vrienden van onze zoon sturen vanuit de kamer waarin ze zich gebarricadeerd hebben berichten en video's naar hun groepschat. Je hoort sirenes, ziet zwaailichten en af en toe roept iemand 'Holy shit!' als er weer een troep politiemensen voorbijloopt. Een vriend die aan de andere kant van de campus woont, zit urenlang alleen in een kast verscholen. Hij zal tijd nodig hebben om hiervan te bekomen.

En dan is er N., kind aan huis bij ons, die na wat moeilijkheden alles op een rij kreeg en toegelaten werd op MSU, waar ze floreert. Die maandag heeft ze 's avonds les, in het gebouw naast Berkey Hall, waar in een klaslokaal 2 studenten worden doodgeschoten en 5 zwaargewond raken.

We weten hoe bang ze is voor zulke situaties. Haar telefoonbatterij heeft nog 65 procent, laat ze aan onze dochter weten. Ze refresht Twitter een miljoen keer om meer nieuws te krijgen, kan haar ouders en vriendinnen berichten sturen. Pas iets over middernacht wordt ze, samen met een veertigtal medestudenten, door het SWAT-team ontzet. Bijna vier uur lang hadden ze zich schuilgehouden in de mannentoiletten van het gebouw – dat waren de instructies van de 911-dispatcher die ze hadden gebeld. Het was een kleine, donkere ruimte. In stilte

wisselden ze elkaar af: zitten en rechtopstaan, want er was niet genoeg ruimte om allemaal te zitten.

Vier uur lang zitten ze op elkaar gepakt in een donker mannentoilet.

's Anderendaags doet N. haar verhaal. We zitten in de keuken, en ik probeer haar iets te doen eten. Ze toont foto's van vensters met kogelgaten erin. Ze krijgt het geluid van de sirenes niet meer uit haar hoofd, zegt ze. Zoals veel MSU-studenten is ze naar huis gekomen, de lessen werden voor de rest van de week opgeschort.

Ook op de campus van de rivaliserende University of Michigan (U of M), hier in Ann Arbor, wordt een wake georganiseerd. Aan proffen en lesgevers wordt gevraagd om flexibel te zijn met deadlines, en informatie over counseling door te geven. In een van mijn klassen komt bijna de helft van de studenten niet opdagen. De ene heeft een zus op MSU, de andere is bevriend met een van de slachtoffers. Het hakt er hier behoorlijk in. Het is hartverscheurend om om in de krant foto's te zien en te lezen over de vermoorde studenten. Arielle, Alexandria en Brian, jonge mensen met dromen en ambities.

Aan onze keukentafel valt N. stil. Ze wil graag leraar worden, en volgt daarvoor een vijfjarige opleiding aan MSU. Maandagavond werd niet alleen haar grootste angst bewaarheid, ze beseft ook dat voor de klas gaan staan haar soms angst zal inboezemen.

Sommige van de studenten die deze week in de vuurlinie lagen, hebben niet eens zo lang geleden op hun middelbare school (in Oxford, Michigan) al een schutter overleefd. Hoe ga je daarmee om? Wat zeg je tegen zo'n jongere? 'Het komt wel goed?'

Studenten voeren actie aan het State Capitol, twee dagen na de schietpartij op MSU.

Na dit weekend hernemen de lessen op MSU. Er wordt gedebatteerd of sommige lessen niet beter online kunnen worden gegeven, want niet alle studenten willen

al terugkeren naar de campus. Er is zo veel verdriet, er is zo veel angst. De kranten berichten uitgebreid over posttraumatisch stresssyndroom. De universiteit haalde er traumaspecialisten van het FBI bij.

Ik heb deze week in mijn klaslokaal eens extra rondgekeken. Waar kun je je verstoppen? Waar is de nooduitgang? In mijn schooltas heb ik een *wedgit*, een klein gadget waarmee je een deur van binnenuit kunt blokkeren. Aan de kinderen en N. heb ik er ook eentje gegeven.

De effectiviteit van 'thoughts and prayers' ter discussie stellen is blijkbaar erger dan de gebeurtenis zelf.

Gretchen Whitmer, de gouverneur van Michigan en zelf afgestudeerd aan MSU, sprak na de schietpartij meteen krachtige taal. In een land met meer vuurwapens dan inwoners is het niet eenvoudig om wapenbezit aan te pakken. Maar nu de Democraten in Lansing een meerderheid hebben, behoren strengere wapenwetten tot de mogelijkheden.

Ondertussen ontstond grote ophef, zeker in conservatieve kringen en media, over een tweet. Michigan Parlements lid Ranjeev Puri (Democraat) reageerde via Twitter: 'F**ck your *thoughts and prayers!*', waarna hij voor een hervorming van wapenwetten pleitte.

De 'gedachten en gebeden' zijn hier al decennia de meest gehoorde reactie na een tragedie. De effectiviteit daarvan ter discussie stellen is blijkbaar erger dan de gebeurtenis zelf.

Auteur Trui Moerkerke was van 1992 tot 2012 redacteur en hoofdredacteur van Knack Weekend. In 2016 verhuisde ze naar Ann Arbor, Michigan.

Lees ook:

- [20 jaar na Columbine: 'Wapens zitten nu eenmaal ingebakken in onze cultuur'](#)
- [Amerika snakt naar kogels](#)
- ['Extreemrechts gebruikt complottheorieën om strengere wapenwetten tegen te houden'](#)

Lees meer over: